

DECYZJA RADY**z dnia 23 czerwca 2014 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte przez Unię Europejską w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii z dnia 22 lipca 1972 r. w odniesieniu do zastąpienia Protokołu 3 do tej umowy dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

(2014/420/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 3 („protokół 3”) do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii ⁽¹⁾ („umowa”) dotyczy definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej.
- (2) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽²⁾ („konwencja”) ustanawia przepisy dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej na mocy odpowiednich umów zawartych między umawiającymi się stronami.
- (3) Unia i Islandia podpisały konwencję odpowiednio w dniu 15 czerwca 2011 r. i 30 czerwca 2011 r.
- (4) Unia i Islandia złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i 12 marca 2012 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie zarówno w odniesieniu do Unii, jak i Islandii, w dniu 1 maja 2012 r.
- (5) Artykuł 6 konwencji przewiduje, że każda z umawiających się stron ma podejść odpowiednie środki w celu zapewnienia skutecznego stosowania konwencji. W tym celu Wspólny Komitet ustanowiony umową powinien przyjąć decyzję o zastąpieniu protokołu 3 nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do konwencji.
- (6) Stanowisko Unii na forum Wspólnego Komitetu powinno zatem opierać się na załączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii w odniesieniu do zastąpienia protokołu 3 do tej umowy dotyczącego definicji pojęcia „produktów pochodzących” oraz metod współpracy administracyjnej nowym protokołem, który w odniesieniu do reguł pochodzenia odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, opiera się na załączonym do niniejszej decyzji projekcie decyzji Wspólnego Komitetu.

Przedstawiciele Unii we Wspólnym Komitecie mogą bez kolejnej decyzji Rady uzgodnić niewielkie zmiany w projekcie decyzji.

Artykuł 2

Decyzja Wspólnego Komitetu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU UE-ISLANDIA nr [...]

z dnia [...] r.

w sprawie zmiany Protokołu 3 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii podpisaną w Brukseli dnia 22 lipca 1972 r. ⁽¹⁾ („umowa”), w szczególności jej art. 11,

uwzględniając Protokół nr 3 do umowy dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej („protokół 3”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 11 umowy odwołuje się do protokołu 3, który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy UE, Islandią, Szwajcarią (w tym również Liechtensteinem), Norwegią, Turcją, Wyspami Owczymi i uczestnikami procesu barcelońskiego ⁽²⁾.
- (2) Artykuł 39 protokołu 3 stanowi, że Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 30 umowy, może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (3) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽³⁾ („konwencja”) ma na celu zastąpienie protokołów dotyczących reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośródziemnomorskiej jednym aktem prawnym.
- (4) UE i Islandia podpisały konwencję odpowiednio w dniu 15 czerwca 2011 r. i 30 czerwca 2011 r.
- (5) UE i Islandia złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i 12 marca 2012 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji, weszła ona w życie zarówno w odniesieniu do UE, jak i Islandii, w dniu 1 maja 2012 r.
- (6) Konwencja włączyła uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia do paneurośródziemnomorskiego systemu kumulacji pochodzenia.
- (7) W przypadku gdy przejście do konwencji nie odbywa się jednocześnie w odniesieniu do wszystkich umawiających się stron w ramach obszaru kumulacji, nie powinno to prowadzić do mniej korzystnej sytuacji niż wcześniej w ramach protokołu.
- (8) Protokół 3 do umowy powinien zatem zostać zmieniony w celu wprowadzenia odniesienia do konwencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 3 do umowy, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej, zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 31.12.1972, s. 2.

⁽²⁾ Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Palestyna, Syria i Tunezja.

⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 września 2014 r.

Sporządzono w

W imieniu Wspólnego Komitetu

...

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Protokół 3**dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej**

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

Do celów wykonania niniejszej umowy stosuje się dodatek I i odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ („konwencja”).

Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia interpretowane są jako odniesienia do niniejszej umowy.

Artykuł 2

Rozstrzygnięcie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji, przekazuje się Wspólnemu Komitetowi.

We wszystkich przypadkach rozstrzygnięcie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w protokole

Wspólny Komitet może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z konwencji

1. Jeżeli UE lub Islandia zawiadomi na piśmie depozytariusza konwencji o zamiarze wystąpienia z konwencji zgodnie z jej art. 9, UE i Islandia niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszej umowy.

2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia do niniejszej umowy nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia, reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednich postanowieniach dodatku II do konwencji należy interpretować w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między UE a Islandią.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe — kumulacja

1. Bez uszczerbku dla art. 3 dodatku I do konwencji przepisy dotyczące kumulacji, o których mowa w art. 3 i 4 protokołu 3 do niniejszej umowy, zmienionego decyzją nr 2/2005 Wspólnego Komitetu UE-Islandia z dnia 22 grudnia 2005 r. ⁽²⁾, nadal mają zastosowanie między UE a Islandią do czasu wejścia w życie konwencji w odniesieniu do wszystkich Umawiających się Stron, wymienionych w art. 3 i 4 protokołu 3 do niniejszej umowy.

2. Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, UE, Turcję i uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR.1 lub deklaracja pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 18.5.2006, s. 2.